

22. 3. 2026–29. 3. 2026 * LVI * 2345

ŽUPNIJSKI LIST STOLNE ŽUPNIJE

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

5. POSTNA, TIHA NEDELJA

» Jezus je ljubil Marto, njeno sestro Marijo in Lazarja.« Pa mu je vendar Marta upala oponesti: »Če bi bil ti tukaj, moj brat ne bi umrl.« Ne tako redko se srečujemo z izzivalnim vprašanjem: Če je Bog sama dobrota, zakaj potem dopušča toliko trpljenja? Misijonar, ki je prihajal maševat v zapor in tam govoril o Bogu, je pripovedoval o svoji krizi vere, ko so zaporniki tudi umirali od lakote. Polotilo se ga je prav isto vprašanje. In je potreboval nekaj mesecev, da se je oglasilo v njem drugo vprašanje: Kako je mogel Bog poslati svojega Sina v tolikšno trpljenje in tako kruto smrt? In bilo mu je dano, da je ravno v tem odkril odgovor na prejšnje vprašanje. Bog živi z ljudmi, ki trpijo. Kot človek z njimi trpi, kot Bog jih krepi. Ljubezen pač ni v tem, da ljubljenu izpolni vse želje ali ga obvaruje vsega težkega. Prva njena poteza je, da z njim čuti, nekako sodoživlja vse, kar se mu dogaja. Trpljenje je na svet priklical človek, po človeku je prišlo vse hudo na svet in postalo del naših življenjskih zgodb. Bog vabi lju-

di, naj tudi sami zmanjšujemo grešnost in lajšamo trpljenje ter ga pomagamo tudi drugim sprejemati in prenašati. Če je Ezekielovo prerokovanje, da bo Bog vzdignil ljudi iz grobov, pomenilo, da jih bo iz njihove potrtosti, obupavanja in brezvoljnosti dvignil k novemu upanju, pogumu in veselju, pomeni, da je prerok to razumel. Tu, v Betaniji, pa je Jezusov božanski klic tja proti Lazarjevemu grobu presešel vsa človeška pričakovanja. Pa so bili prej že zraven v Naimu in na Tabitinem domu, a onadva sta pravkar umrla, ta pa je že trohnel. In vendar je tudi Lazarjeva vrnitev iz groba le znamenje, ki naj apostolom utrdi vero za sprejemanje resnice o vstajenju in poveličanju. Velikonočno jutro bo pokazalo, za kaj je Jezus prišel in kolikšna je moč vere in njegove besede, da »kdor bo krščen in bo vero živel, bo zveličan«. Blagor človeku, ki v svojem življenju opazi sledove, znamenja Božje ljubezni in moči. Pokopališče mu bo poslej kraj spominjanja, pa tudi hvaležnosti in zaupanja.

Anton Slabe

DOKUMENTI DRUGEGA VATIKANSKEGA KONCILA – II. dogmatična konstitucija *Lumen gentium*, 3. Cerkev, Božje ljudstvo – iz katehez papeža Leona XIV.

Drugo poglavje dogmatične konstitucije *Lumen gentium* govori o Božjem ljudstvu. Bog, ki je ustvaril svet in človeštvo in želel rešiti vsakega človeka, izpolni svoje delo odrešenja v zgodovini tako, da izbere konkretno ljudstvo in prebiva v njem. Zato pokliče Abrahama in mu obljubi potomstvo, številčno kot zvezde na nebu in pesek na morskem obrežju. Z Abrahamovimi sinovi Bog sklene zavezo, jih spremlja, zanje skrbi in jih zbere vsakokrat, ko se izgubijo. Zato je identiteta tega ljudstva povezana z Božjim delovanjem in vero vanj. Poklicano je, da postane luč drugim ljudstvom.

Koncil zatrjuje, da »se je vse to zgodilo kot priprava in podoba tiste nove in popolne zaveze, ki naj bi se sklenila v Kristusu, in popolnejšega razodetja po sami božji Besedi, ki se je učlovečila« (LG, 9). Kristus je namreč ta, ki z darovanjem svojega Telesa in Krvi v sebi dokončno zbere to ljudstvo. Sestavljajo ga ljudje, ki prihajajo iz vseh narodov; povezuje ga vera v Njega, združenost z Njim in življenje v Njem, ki ga spodbuja Duh Vstalega. To je Cerkev: Božje ljudstvo, ki svoje življenje črpa iz Kristusovega telesa in je tudi samo Kristusovo telo; ne ljudstvo kot so druga, am-

pak *Božje* ljudstvo, ki ga je On sklical in ki ga sestavljajo moške in žene vseh narodov na zemlji. Njegovo združevalno načelo ni jezik, kultura ali etnična pripadnost, ampak vera v Kristusa: Cerkev je zato, kakor lepo pravi koncil, »zbor tistih, ki z vero upirajo pogled v Jezusa« (LG, 9).

Gre za mesijansko ljudstvo, prav zato ker je njegova glava Kristus, Mesija. Bolj kot kar koli drugega je v Cerkvi pomembno, da smo vcepljeni v Kristusa in smo po milosti Božji otroci. V Cerkvi smo, da od Očeta nenehno prejemo življenje in da živimo kot njegovi otroci ter bratje med seboj. Zato je zakon, ki poživlja odnose v Cerkvi, ljubezen, njen cilj pa Božje kraljestvo, proti kateremu hodi Cerkev skupaj z vsem človeštvom.

Združena v Kristusu Cerkev nikoli ne more biti zaprta vase, ampak odprta za vse in namenjena vsem. Koncil zato pravi, da so »vsi ljudje

poklicani, da pripadajo novemu Božjemu ljudstvu. Zaradi tega se mora to ljudstvo, ki ostane eno in edino, razširjati po vsem svetu in skozi vse čase, da se spolni sklep božje volje; kajti Bog je v začetku ustvaril eno človeško naravo in je sklenil svoje otroke, ki so se razkropili, naposled zbrati v enoto» (LG, 13). Tudi tisti, ki še niso sprejeli evangelija, so torej na nek način usmerjeni k Božjemu ljudstvu. Cerkev pa je, ker sodeluje v Kristusovem poslanstvu, poklicana širiti evangelij povsod in vsem (prim. LG, 17), da bi vsi lahko prišli v stik s Kristusom. To ljudstvo izraža svojo kato-

liškost tako, da sprejema bogastvo in običaje različnih kultur, hkrati pa jim ponuja novost evangelija, da bi se očistile in dvignile (prim. LG, 13). V tem smislu je Cerkev ena, a vključuje vse. Je kakor Jezusova suknja brez šiva, pa hkrati tudi Jožefova obleka mnogih barv.

Veliko znamenje upanja je zato zavedanje, da je Cerkev ljudstvo, v katerem v moči vere sobivajo ljudje različnih narodnosti, jezikov ali kultur. To je znamenje vere, ki je vtisnjena v človeštvo, je poziv in preroštvo tiste enosti in miru, h katerima Bog Oče kliče vse svoje otroke.

POST in GROB GREHA

Ko Jezusu sporočijo, da je njegov prijatelj Lazar resno bolan, odgovori, da to ni »bolezen za smrt«. Opozoriti želi, da je »bolezen za smrt« v resnici ena sama – to je greh oz. izguba čuta za greh. Zdi se, da je za današnjega človeka najtežje prav to: priznanje, da leži v grobu, kamor ga je pokopal greh. V Jezusovem klicu: »Lazar, pridi ven!« more zato prepoznati odmev Božjega klica, ki nas želi in si obupno prizadeva, celo za ceno lastne smrti, izpeljati iz grobov našega pritlehnega in praznega življenja, življenja majhnosti, ozkosti, sebičnosti in zaprtosti vase, ki ni po meri našega srca, ki je ustvarjeno za Boga in večno srečo.

Postni čas nas zato spodbuja, da globlje začutimo in priznamo, da smo pred Bogom vsi grešniki. In ker je greh bolezen za smrt, smo torej

vsil bolniki in umirajoči. Vsi potrebni božjega Zdravnika, ki lahko celo mrtve spet prikliče nazaj v življenje. Zato nam v zakramentu sprave prihaja naproti, da nas spet oživi in ozdravi. Vsakega od nas Bog vztrajno kliče

iz groba grešnosti in sebičnosti v luč in veselje velikonočnega dne. Zato ne bodimo gluhi in nemi, oglasimo se in se mu odzovimo na njegov klic, vrzimo s sebe poveje greha in stopimo iz zatohle teme v svetlobo Božje milosti.

DOGODKI PRED NAMI

- **V nedeljo, 22. 3.,** bo večerna sveta maša ob 18.30 s koralnim petjem. Lepo vabljeni!
- **V sredo, 25. 3.,** na slovesni praznik Marijinega oznanjenja, bodo svete maše po prazničnem redu.
- **V soboto, 28. 3.,** bo v stolnici ob 16.00 koncert ob slovenski orgelski reviji.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 22. 3.:** 5. postna, tiha nedelja
- **Ponedeljek, 23. 3.:** sv. Alfonz Turibij iz Mongroveja, škof
- **Torek, 24. 3.:** sv. Katarina Švedska, redovnica
- **Sreda, 25. 3.:** **GOSPODOVO OZNAJENJE, slovesni praznik**
- **Četrtek, 26. 3.:** sv. Evgenija, mučenka
- **Petek, 27. 3.:** sv. Peregrin, redovnik
- **Sobota, 28. 3.:** sv. Milada (Marija Praška), devica
- **Nedelja, 29. 3.:** **CVETNA NEDELJA**

POBOŽNOST KRIŽEVEGA POTA

je v stolnici vsak petek ob 8.30 in po večerni sveti maši ter ob nedeljah ob 15.30. Lepo vabljeni!

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

VSAK DAN: 8.30 in 18.00: rožni venec

NEDELJA: 15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

PRVI ČETRTEK: Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

PRVI PETEK: 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim
15 00: ura Božjega usmiljenja

PRVA SOBOTA: 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNICI: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH: tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE: 6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<https://zupnija-lj-stolnica.rkc.si>

Informacije dobite tudi na spletnem naslovu: <http://stolnica.si>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
@stolnica

